

prima instanță - (Judecătoria Strășeni) I. Chiroșca

instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, I. Cotruță, V. Negru

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni împotriva Olgăi Tovstenco, intervenienți accesorii societatea cu răspundere limitată „Savilux Impex”, Tovstenco Raisa, Bezdetnîi Andrei privind executarea dreptului de ipotecă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni și s-a menținut hotărârea judecătorei Strășeni din 10 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2012 Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Tovstenco solicitând executarea dreptului de ipotecă prin transmiterea silită în posesia Băncii Comerciale „Moldinconbank” societate pe acțiuni a bunurilor ipotocate situate în r-nul Strășeni localitatea Cojușna și anume terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1444ha, și construcția cu suprafața de 144,70 m. p., în vederea comercializării bunurilor și încasarea taxei de stat în mărime de 1370,80 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, potrivit contractului de credit nr.401 din 13 iulie 2007, Tovstenco Olga a beneficiat de un credit în sumă de 400000 lei, cu termenul de rambursare pînă la 13 iulie 2017, și rata dobînzii în mărime de 21% anual.

Ulterior la 19 septembrie 2011 părțile au încheiat un acord adițional prin care au modificat valoarea și obiectul contractului.

La 19 septembrie 2011 părțile au încheiat acordul adițional nr.2 prin care au modificat rambursările de dobînda.

Susține reclamantul că garantarea rambursării în termen a creditului și a plăților aferente a fost asigurată prin încheierea contractului de ipotecă din 13 iulie 2007 prin care s-a gătat terenul cu nr. cadastral nr.8015301.402 cu suprafața de 0,1444 ha,

amplasat pe lotul Întovărășirii Pomicule „Vara” amplasat în r-nul Strășeni, localitatea Cojușna și construcția cu nr. cadastral 8015301.402.01 cu suprafața de 144,70 m. p., amplasată în r-nul Strășeni, localitatea Cojușna.

A mai relevat că, la încheierea contractului de gaj părțile au convenit că prețul bunurilor gajate este de 430470 lei.

Menționează că, banca a efectuat un calcul prin care a constatat că datoria nerambursată a debitorului în baza contractului de credit nr.401 din 13 iulie 2007 este de 50445,55 lei, formată din dobânda în mărime de 32724,21 lei, comisioane în mărime de 6943,71 lei și dobânda suplimentară în mărime de 8466,63 lei.

Indică că, debitorul gajist nu și a onorat obligațiunile contractuale de rambursare a împrumutului și a plăților aferente și din acest motiv banca a început urmărirea bunurilor ce au constituit obiectul contractului de gaj. A expediat în adresa pârâtului notificarea de executare a dreptului de gaj, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a datoriei restante. De asemenea, banca a înregistrat preavizul sub nr.02/3-2224 din 09 iunie 2009 în Registrul gajului bunurilor imobile.

În drept reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. art. 512,572,1240,1243,1425 din Codul civil și art. 30,33,34 din Legea cu privire la ipotecă nr.142-XVI din 26 iunie 2008.

Prin hotărârea judecătorei Strășeni din 29 noiembrie 2012 acțiunea înaintată de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni a fost admisă.

S-a transmis silit de la Tovstenco Olga în posesiunea creditorului Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni pentru vânzare bunurile imobile ipotecate și anume terenul cu nr. cadastral nr.8015301.402 cu suprafața de 0,1444 ha, amplasat pe lotul Întovărășirii Pomicule „Vara” amplasat în r-nul Strășeni, localitatea Cojușna și construcția cu nr. cadastral 8015301.402.01 cu suprafața de 144,70 m. p., amplasată în r-nul Strășeni, localitatea Cojușna, evaluate la prețul de 430470 lei, într-un executarea contractului de credit nr.401 din 13 iulie 2007.

S-a încasat de la Tovstenco Olga în beneficiul Băncii Comerciale „Moldinconbank” societate pe acțiuni taxa de stat în mărime de 1370,80 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Tovstenco Olga, la 26 februarie 2013 a declarat apel împotriva hotărârii judecătorei Strășeni din 29 noiembrie 2012, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și transmiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, s-a admis apelul declarat de Tovstenco Olga, s-a casat hotărârea judecătorei Strășeni din 29 noiembrie 2012 și s-a restituit pricina spre rejudecare în aceeași instanța, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii, societatea cu răspundere limitată „Savilux Impex” Tovstenco Raisa și Bezdetnii Andre.

Prin hotărârea judecătorei Strășeni din 10 iunie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni, la 21 iunie 2016 a depus apel nemotivat, ulterior la 12 august 2016 a depus apel motivat împotriva hotărârii judecătorei

Strășeni din 10 iunie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei decizii de admiterea a cererii de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Strășeni din 10 iunie 2016.

La 04 aprilie 2017 Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2017 și a hotărîrii judecătoreiei Strășeni din 10 iunie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art.432, alin. (4), din Codul de procedură civilă, care statuează expres că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Susține că la examinarea litigiului în fond instanțele investite cu judecarea fondului nu au luat în considerație faptul că pârâta s-a adresat cu o cerere de eliberare a creditorul la 13 iulie 2007 în mărime de 400000 lei, în perioada când aceasta nu finisase să achite un alt credit eliberat la 12 octombrie 2006 în mărime de 95000 lei, având o restanță de 68000 lei.

Susține recurentul că, instanțele ierarhic inferioare nu au examinat mulțiaspectual probele prezentate prin care se constată că Tovstenco Olga avea deschis un cont curent la care depunea sume bănești cu titlu de stingere tuturor obligațiilor de plată pe ambele contracte de credit.

Mai indică că, la efectuarea expertizei, expertul nu a luat în calcul faptul că plățile efectuate de către Tovstenco Olga mergeau la stingerea unui singur contract de credit și anume nr.401 din 13 iulie 2007, care a fost garantat cu ipotecă, în cauză constatând că aceasta urmează să achite încă o diferență în sumă de 79288,03 lei pentru a stinge integral suma creditului acordat la 13 iulie 2017.

Menționează recurentul că, expertiza efectuată la caz este greșită și nu poate fi luată în considerație la stabilirea creanței rambursate, deoarece la efectuarea acesteia nu s-a luat în considerație și cel de al doilea contract de credit eliberat la 12 octombrie 2006.

Prin prezentarea raportului de expertiză instanțele ierarhic inferioare au fost induse în eroare și astfel au emis o soluție greșită.

Prin referința depusă la 19 mai 2017 Tovstenco Olga indicat că recurentul în cererea de recurs nu a indicat nici un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Temeiurile invocate sunt declarative și lipsite de suport probator, temeiurile care au fost analizate de către instanțele investite cu judecarea fondului. A solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează

că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 08 februarie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 10 martie 2017 (f.d.147 Vol.II), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 04 aprilie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces

la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Banca Comercială „Moldinconbank” societate pe acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

